

Egyetlen nap pár perces epizódjai, egyik sem érint közvetlenül. Valószínűleg, ha nem most olvastam ezt a könyvet, nem is nagyon tűnnek fel, vagy érintenek meg. És pontosan innen tudom, hogy fontos és jó könyvet olvastam, mert kinyitja a szemem a környező világra, sőt, úgy gondolom, igenis közöm van mindahhoz, ami a játszótéren történik, ahol közben békésen hintázik a lányom, az óvodában zajlik, ahol egyébként az én fi-am jól érzi magát, vagy ahhoz, amire az iskolákban kerül sor, ha 300 km-re van is tőlem. Egy percre sem esem abba a kísértésbe, hogy úgy gondoljak a könyv (egyébként egyértelműen fiktív) történetére, mint valami messzi, amerikai dologra. Lőfegyver vagy pillangókés – nagy különbség, és közben annyira kicsi. Persze melyik tanár, gyerekét óvodába-iskolába küldő szülő

gondol szívesen arra, hogy néhány óceán biztonságos távolságán innen is történhet velük valami erőszakos, visszavonhatatlan. Sajnos és szerencsére ez a könyv sem nyújt semmiféle receptet arra, hogy ezt hogyan kerüljük el. Mégis, engem képes volt elgondolkodtatni, mik a személyes lehetőségeim és felelőségeim ebben. Talán abból származhatna valami jó, ha minél több szülő és tanár engedné magát lekötni ez által az egyébként fordulatossá, izgalmas, érdekes, „pusztán szórakoztatásra” is alkalmas könyv által. Hátha némelyikükben marad utána valami kreatív nyugtalanság...

Jodi Picoult *Tizenkilenc perc*
Athenaeum Kiadó, 2008

Neményi Eszter

Gyorsfénykép a XIV. Gyermekotthoni Gyerekparlamentről

(2008. ÁPRILIS 18.)

„Vizsgálják a testvérek kapcsolattartását. Ombudsmani vizsgálatot kezdeményez a Nevelő Otthonok Nemzetközi Szövetségének Magyarországi Egyesülete, mert több olyan jelzést is kaptak, hogy az intézményes keretek között nevelkedő gyerekek nem tarthatják testvéreikkel a kapcsolatot.

Sok esetben ezek a szálak jelentik az egyedüli családi kötődést az állami gondoskodásban felnövő gyermekek számára.”

A rendkívüli helyzet ellenére (BKV sztrájk) közel 50 gyerek-képviselő jelent meg a Csili Pesterzsébeti Művelődési Központban megrendezett Gyermekotthoni Gyerekparlamenten.

Az első számú vezető téma a gyermekekre közvetlenül fordított, fordítható pénzügyi keretek felvázolása volt, ami sajnálatos módon, a korábbi parlamenteken elhangzottakhoz hasonlóan, rendkívül nagy szórást mutatott, ugyanis a napi ötszöri étkezésre szánt étkezési norma a 406 Ft/nap/fő és a 817Ft/nap/fő közé esik. A ruházatkódásra szánt összeg az évi kétszer 6500Ft és az évi 50.000Ft között váltakozik. Több helyről jelezték, hogy a lányok tisztasági betétei, a fiúk borotválkozási eszközei a zsebpénzüket terhelik. Végül soron az az igény fogalmazódott meg ismét, hogy a gyermekotthonokban is, a nevelőszülőnél elhelyezettekhez hasonlóan, országosan egységes, fix összeget határozzanak meg ezekre a kiadásokra.

Az integráltan elhelyezett, speciális szükségletű gyermekek különösen a lakásotthonokban élő, normál szükségletű társaik életét keserítik meg. Az elmondottakból úgy tűnik, hogy vélhetően azért, mert a szükségletükhöz igazodó iskoláztatásuk, napi foglalkoztatásuk, illetve kezelésük nem megoldott, a lakásotthonon pusztán lakhatásuk helyszíne.

Ugyancsak a lakásotthonokhoz kötődő problémaként vetődött föl, hogy a széles korhatár miatt az idősebb korosztályok a

mindennapjaikban korlátozásként élik meg a kisebbekhez igazodó napirendet, házirendet.

Ugyanakkor másik oldalról problémaként vetődött fel, hogy van olyan otthon, ahonnan az utógondozói ellátottnak akkor is mennie kell, ha egyébként vállalná „a szigorúbb” szabályok betartását.

Az utógondozói ellátottak, különösen a felsőfokú tanulmányokat folytatók esetében rendkívül széles skálán mozog az ellátás keretén belül nyújtott szolgáltatás. Említést tettek olyan esetről, ahol a tanulmányokkal összefüggő költségeket az utógondozói ellátott fiatalnak, a nagykorúságáig összegyűlt pénzvagyonyából kellett fedeznie.

És végül, de nem utolsó sorban, 10 évvel a törvény hatályba lépése után, rendkívül nyomasztó volt hallani, hogy még mindig nagy számban kerülnek testvérek különböző gondozási helyre elhelyezésre, aminek indokoltságát természetesen a parlamenten vizsgálni nem állt módunkban, de arra született javaslat, hogy a FICE keresse meg az Állampolgári Jogok Biztosát a testvérek együttes elhelyezése vizsgálata tárgyában.

A jó hangulatú, őszinte hangvételű parlament egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a gyerekek képesek pontosan megfogalmazni problémáikat, illetve határozottak a megoldások tekintetében is.

dr. Radoszav Miklós